

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1911/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Knk.V.39.059/2025/8. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság, jogi képviselője (Dr. Sobor Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Sobor Dávid) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése és a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 30. § (5) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Knk.V.39.059/2025/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. 2025. március 19. napján a Jobbik Magyarországért Mozgalom (a továbbiakban: szervező) azt a népszavazásra javasolt kérdést nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB), hogy „Egyetért-e Ön azzal, hogy december huszonnegyedike munkaszüneti nap legyen?”. Az NVB megállapította, hogy a kérdés az Alaptörvényben, és az Nsztv.-ben megfogalmazott követelményeknek megfelel, ezért az Nsztv. 11. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a 2025. május 13. napján kelt, 28/2025. számú határozatával azt hitelesítette.
- [4] 2.2. Az NVB határozatával szemben az indítványozó mint II. rendű kérelmező és egy magánszemély I. rendű kérelmezőként bírósági felülvizsgálati kérelemmel élt az NVB határozatának megváltoztatását és a kérdés hitelesítésének megtagadását kérve.

- [5] Az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Alaptörvény M) cikk (1)–(2) bekezdésében, XII. cikk (1) bekezdésében, XIII. cikk (1) bekezdésében, 8. cikk (3) bekezdés a) pontjában, 28. cikkében, valamint az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében és 11. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Álláspontja szerint az NVB által hitelesített kérdés nem felel meg az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) pontjában és az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, mert a kérdésről tartott népszavazásból az Alaptörvény módosítása következne; továbbá a kérdés megfogalmazása nem felel meg a választópolgári és a jogalkotói egyértelműség követelményének, ezért az Nsztv. 11. § (1) bekezdése alapján nem hitelesíthető.
- [6] Olvasatában az NVB határozat a tisztességes hatósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogot is sérti az indokolás hiányossága miatt. Egy érvényes és eredményes, az igen szavazatok többségét hozó népszavazásból következő jogalkotási kötelezettség álláspontja szerint nem egyeztethető össze a szerződési szabadság mint alkotmányos jog korlátozására szolgáló észszerűségi teszttel, az Alaptörvény M) cikkének és XII. cikk (1) bekezdésének módosítását tenné szükségessé. December 24-e munkaszüneti nappá nyilvánítása az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését azért sértené, mert az összehasonlítható helyzetben lévő kereskedelmi egységek közötti alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes) különbségtételt eredményezne attól függően, hogy munkavállalóik munkaszüneti napon beoszthatók-e rendes munkaidőben vagy sem; szelektálna munkahelyek, illetve munkakörök között attól függően, hogy a karácsonyi időszakban a kereskedelmi egység csak szezonálisan folytat kereskedelmi tevékenységet (pl. karácsonyfa árus) vagy állandó kereskedelmi tevékenységén belül ugyanebben az időszakban elsősorban szezonális tevékenységet folytat (pl. élelmiszer-áruház). Előadta továbbá, hogy a fogyasztóknak az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében védett jogait is sértené az, ha három egymást követő naptári nap munkaszüneti napnak minősülne, ezért nem tudnának bevásárolni vagy azt lényegesen nehezebben oldanák meg. E szempontokat az NVB egyáltalában nem vizsgálta, s ennek következtében indokolás hiányában sérült a tisztességes hatósági eljáráshoz való joga.
- [7] Álláspontja szerint nem egyértelmű, hogy a feltett kérdésről szóló népszavazásnak milyen hatása lenne a karácsonyi vásárlási időszak által leginkább érintett kiskereskedelmi szektor munkavállalóira, munkáltatóira, az üzletek nyitva tartására, közvetve magára a nemzetgazdaságra.
- [8] Az indítványozó olvasatában az NVB által hitelesített kérdés a jogalkotói és a választópolgári egyértelműség követelményének sem felel meg. A választópolgári egyértelműség körében előadta, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) ismeri ugyan a munkaszüneti nap jogi definícióját, de a javasolt kérdésben semmi nem utal kétséget kizáróan arra, hogy a szervező a törvény által meghatározott jelentést tulajdonítja neki, nem pedig az általánosabb, hétköznapi jelentést (olyan nap, amikor „nem kell dolgozni”); továbbá a választópolgárok

döntésének többféle jogalkotással is eleget lehet tenni, vagy az Mt. 102. § (1) bekezdésének módosításával a munkaszüneti napok bővítésével, vagy úgy is, hogy december 24-ét csak pihenőnappá minősítik, amely munkanap áthelyezéssel ledolgozásra kerül. Nézete szerint a választópolgár tudata nem foghatja át, hogy valójában miről is szavaz. A jogalkotói egyértelműségnek sem tesz eleget a javasolt kérdés. Egyrészt az „igen” szavazatok többsége esetén az előzőek miatt, másrészt a „nem” szavazatok győzelme esetén azért, mert nem világos, hogy elegendő-e az Mt. rendelkezésének érintetlenül hagyása, vagy biztosítani kell, hogy semmiképp se legyen pihenőnap december 24-e. A munkaszüneti nap fogalmára nincs egységes meghatározás a jogrendszerben, az használatos nem csak a szolgálati szerződésekben, hanem az egyéb jogágakban, az eljárásjogban is, így végső soron a jogalkotó számára sem lenne egyértelmű, hogy milyen jogalkotási kötelezettség terhelné egy, a tárgyi kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás esetén.

- [9] Az I. rendű kérelmező a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmében hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, M) cikk (1) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (7) bekezdésében, 8. cikk (3) bekezdés *b)* pontjában, 28. cikkében, valamint az Nsztv. 11. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Álláspontja szerint az NVB által hitelesített kérdés nem felel meg az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *b)* pontjában foglalt feltételeknek, ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvével és az M) cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, így az Nsztv. 11. § (1) bekezdése alapján nem hitelesíthető. A tárgyi kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás feloldhatatlan ellentmondást idézhetne elő a jogrendszerben, s ez a jogállamiság sérelmére vezetne. Előadta, hogy az Mt. rendelkezései alapján minden év október 31-ig miniszteri rendelet szabályozza az általános munkarendben foglalkoztatott munkavállalók munkaidő-beosztásának a munkaszüneti napok miatti változását. A 2026. évi munkaszüneti napok vonatkozásában a 10/2025. (IV. 30.) NGM rendelet szerint 2026. december 24. pihenőnap, 2026. december 12. szombat pedig munkanap lesz. Kiemelte, hogy a miniszteri rendelet megalkotásának ideje, az adott évet megelőző év első felében történő kihirdetése, a kiszámítható jogszabályi környezet megteremtését szolgálja. Utalt arra is, hogy december 24-e munkaszüneti nappá nyilvánításáról egy megváltozott összetételű Országgyűlésnek kellene döntenie úgy, hogy 2026. évre vonatkozóan a munkaszüneti napok miatti munkanap-áthelyezéseket az illetékes miniszternek már a népszavazás eredményének megállapítása előtt kell szabályozni. Egy átlagosan tájékozott választópolgár számára nem egyértelmű, hogy a kérdésről tartott népszavazásnak milyen káros hatása lenne a karácsonyi vásárlási időszakban a kiskereskedelmi szektorra, és a nemzetgazdaságra. Ebből következően egy esetleges eredményes népszavazás és kötelező jogalkotás folytán a keletkező bevételkiesés érintené Magyarország központi költségvetését, tartalmilag, számszakilag is változtatna azon, illetve a végrehajtásán, ami az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *b)*

pontja szerinti tilalomba ütközne, tiltott tárgykört érintene. Hozzátette, hogy az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe is ütközne az eggyel több munkaszüneti nap léte, mert állami beavatkozást jelentene a gazdasági rendbe, különösen egy nagy forgalmú kereskedelmi napon, a piacgazdaság logikájával ellentétesen torzítaná a piaci versenyt.

- [10] 2.3. A Kúria 2025. július 3. napján kelt, és 2025. július 7. napján a Magyar Közlöny 2025. évi 81. számában közzétett Knk.V.39.059/2025/8. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmeket együttesen bírálta el, azokat alaptalannak találta, ezért az NVB határozatát helybenhagyta.
- [11] A Kúria szerint az I. rendű kérelmező hivatkozása megmaradt az általánosság szintjén, nem tudta alátámasztani, hogy az adott népszavazásra javasolt kérdés folytán miként keletkezne a szabályozásban koherenciazavar, vagy a munkaszüneti napokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések tekintetében hogyan következne be feloldhatatlan ellentmondás, amely a jogállamiság követelményét, azon belül is a jogbiztonság elvét sértené vagy veszélyeztetné. A Kúria az I. rendű kérelmező érvelésével szemben utalt arra, hogy a felhozott körülmények, időbeliségi tényezők nem kapcsolódnak a szabályozás koherenciájának kérdéséhez.
- [12] A tiltott tárgykörök kapcsán a Kúria rámutatott, hogy a munkaszüneti napok szabályozása, a munkafeltételekre, a munkaidő-beosztásra, a kereskedelmi egységek tevékenységére, zárva tartására vonatkozó rendelkezések meghatározása körében a jogalkotó már elvégezte a különböző alapvető jogok, a mögöttük húzódó érdekek összeegyeztetését. A mérlegelést már lefolytatta, amelynek okán egy új munkaszüneti nap megállapítása sem okozna zavart, nem igényelne Alaptörvény módosítást, nem ütközne az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe. A költségvetési tárgyú kérdések tilalmával összefüggésben utalt a 11/2022. (V. 2.) AB határozat indoklásának [17] bekezdésében foglaltakra: „A [z Alaptörvény] 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában felállított tiltott népszavazási tárgykörből kitűnik az alkotmányozó azon akarata, hogy a költségvetés stabilitását népszavazás mint kivételes közvetlen hatalomgyakorlás ne veszélyeztesse”. A Kúria szerint a népszavazásra javasolt kérdés nem érinti az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában meghatározott tárgyú törvények közvetlen módosítását, az I. rendű kérelmező a felülvizsgálati kérelmében pedig nem mutatott be a Magyarország éves költségvetéséről szóló törvényre való közvetlen és jelentős kihatást.
- [13] A választópolgári egyértelműséget illetően a Kúria megállapította, hogy a kérdés megfogalmazása egyszerű, kellően precíz, nem merül fel, hogy elbizonytalanítaná a választópolgárt a kérdés megválaszolásában. A feltenni javasolt kérdés nem tartalmaz olyan *terminus technicus*, amely az értelmezés vagy a válaszadás során nehézséget okozna. A Kúria saját, korábbi döntésével (Knk.I.39.248/2024/5.) is egybevette az alapügy tárgyát képező kérdést, megállapította, hogy az nem tartalmaz olyan, a munkaszüneti nap fogalmára vonatkozó magyarázatot, mint amilyen az említett kúriai

végzés tárgyát képező kérdésben szerepelt, így a korábbi döntés megállapításai nem vonatkoztathatók a jelen ügyre.

- [14] A jogalkotói egyértelműség kapcsán a Kúria kifejtette, hogy a különböző jogszabályok nyitvatartási időre és munkaidőre vonatkozó rendelkezéseinek összehangolása egy eredményes népszavazás esetén nem a javasolt kérdés egyértelműségéhez tartozik, hanem a jogalkotási kötelezettség végrehajtásához. A választópolgár tudatának nem kell átfognia ezeket a tényezőket.
- [15] Az NVB határozatának indokolásával kapcsolatban a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkező rész alátámasztásához szükséges indokolás az NVB határozatából kitűnik. Az Alaptörvény burkolt módosítására vonatkozó érv a Kúria előtti eljárásban jelent meg az indítványozó fellépése okán, ezért az NVB határozatában írtakhoz képest részletesebb indokolás az NVB részéről ehhez kapcsolódóan nem volt szükséges.
- [16] 2.4. A 2025. július 15. napján benyújtott alkotmányjogi panasz szerint a kúria végzése ellentétes az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésével, az N) cikk (1) és (3) bekezdésével, a XII. cikk (1) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (2) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a 8. cikk (3) bekezdés *b*) pontjával, a 28. cikkével és a 36. cikk (4) bekezdésével.
- [17] Az indítványozó a vállalkozás szabadságának és a tulajdonhoz való jog – így az Alaptörvény M) cikkének, XII. cikkének és XIII. cikk (1) bekezdésének – sérelmét illetően egységes indokolást adott elő. Ennek értelmében a december 24. napján való nyitva tartás tilalma jelentős bevételkiesést eredményezne a számára, mert – az Mt. 102. § (3) bekezdése és a 108. § (3) bekezdése nyomán – a vásárlás utolsó karácsonyi hulláma nála már nem csapódhat le, a vevők kizárólag azoknál a kereskedelmi egységeknél tudnának vásárolni, melyek az Mt. 101. § (1) bekezdés *a*) pontja értelmében „munkaszüneti napon is rendeltetése folytán működőnek” minősülnek, s ennek egy kisbolt nem felel meg. Ezen alapjogok sérelme kapcsán előadta továbbá, hogy a Kúria a kifogásait nem értéktelte teljeskörűen, az indítványozó érveit figyelmen kívül hagyta, indokolási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget. Nem tért ki arra, hogy az Alaptörvény felsorolt rendelkezéseinek sérelmét miért nem idézi elő az érvényes és eredményes népszavazás, és az abból fakadó jogalkotási kötelezettség. A Kúria nem folytatta le ezen alapjogok vonatkozásában az alapjogi tesztet, és tiltott tárgykörbe tartozó népszavazási kérdés hitelesítését hagyta jóvá.
- [18] Az indítványozó részletesen, statisztikai adatokra utalva, kifejtette, hogy szerinte egy újabb munkaszüneti nap bevezetése – ami a gazdasági törvényszerűségek miatt a GDP jelentős csökkenését és így a költségvetési bevételek visszaesését okozza – közvetlen, érdemi és jelentős negatív hatással van a költségvetési egyensúlyra, amelynek nyomán az az ország éves költségvetéséről szóló törvényt közvetlenül és jelentős módon érinti. Álláspontja szerint ezt az összefüggést a Kúriának részletesen vizsgálnia kellett volna, ennek elmulasztása az Alaptörvény – N) cikk (1) és (3)

bekezdéseinek fényében értelmezendő – költségvetéssel kapcsolatos tiltott tárgykörre vonatkozó rendelkezésének [8. cikk (3) bekezdés *b*) pont] sérelmét idézi elő.

- [19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének – és azzal összefüggésben a 28. cikk – sérelmével kapcsolatban azt adta elő, hogy a Kúria támadott végzése egyrészt a vállalkozás szabadsága és a tulajdonhoz való jog tekintetében a tisztességes eljárás követelményébe ütközik, mert elmulasztotta az arányossági, illetve az észszerűségi tesztek elvégzését. Másrészt a költségvetési vonzatok elemzésének mellőzése is alaptörvényt sértő döntést eredményez, mivel a Kúriának meg kellett volna vizsgálnia és érdemi érvekkel alátámasztani azon állítását, hogy „a december 24. napjára vonatkozó GDP csökkenésre, bevétel kiesésre vonatkozó érvelés nem támasztja alá az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *b*) pontja szerinti népszavazásból kizárt tárgykör fennállását, a népszavazásra javasolt kérdés nem érinti az ott meghatározott tárgyú törvények közvetlen módosítását”. E mulasztások – a 33/2021. (XII. 22.) AB határozat alapján – az Alaptörvény 28. cikkének figyelmen kívül hagyását jelentik, amely nyomán a Kúria döntése önkényes, *contra constitutionem*.
- [20] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenekeelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek megfelelő-e.
- [21] 3.1. Az Nsztv. 30. § (5) bekezdése szerint a Kúriának az NVB népszavazásra szánt kérdést hitelesítő határozatával szemben előterjesztett felülvizsgálat tárgyában hozott döntése elleni alkotmányjogi panaszt a Kúria döntésének Magyar Közlönyben történt közzétételétől számított nyolc napon belül lehet benyújtani. E követelménynek az indítvány megfelel. A panasz a befogadásnak a jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel, mivel a Kúria végzésével szemben az Nsztv. 30. § (1) bekezdése értelmében a jogorvoslat kizárt. Az indítványozók jogi képviselője szabályszerű meghatalmazását csatolta.
- [22] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló, Kúria előtt folyamatban volt nemperes eljárás kérelmezője, nyilvánvalóan érintettnek tekinthető.
- [24] Alkotmányjogi panasz csak az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogának sérelme esetén nyújtható be.

- [25] Ezen feltétel teljesül az alábbi alapjogok vonatkozásában, mert azok nemcsak Alaptörvényben biztosított jognak minősülnek, hanem a jogi személy indítványozót is megilletik az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése alapján: az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése és a XII. cikk (1) bekezdése által garantált vállalkozás szabadsága {3323/2024. (VII. 29.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [97]}, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által garantált tulajdonhoz való jog (Abh., Indokolás [98]), és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szereplő tisztességes bírósági eljáráshoz való jog {3028/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését illetően az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan körülményeket, amelyek ezen alaptörvényi rendelkezés alkalmazását az indítványozó vonatkozásában megalapozták volna, ezért az állított diszkrimináció kérdését a XV. cikk (1) bekezdése körében kezelte {2/2023. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [40]}, s amely jog az indítványozót mint gazdasági társaságot is megillető, Alaptörvényben biztosított jognak minősül {3202/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}. Nem hordoz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának tekintett tartalmát az Alaptörvény N) cikk (1) és (3) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdésének b) pontja, a 28. cikke és 36. cikk (4) bekezdése.
- [26] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltételek teljesülését is.
- [27] Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírói döntések megsemmisítésére, valamint – a XV. cikk (2) bekezdése kivételével – indokolást is előadott arra nézve, hogy az alapüggyel milyen kapcsolatba hozhatók az Alaptörvény megsértettnek vélt, s a befogadás egyéb feltételeinek megfelelő rendelkezései.
- [28] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] 3.3.1. A vállalkozáshoz és a tulajdonhoz való jog sérelmét illetően előadott érveléssel kapcsolatban utal arra az Alkotmánybíróság, hogy egyetlen munkanap munkaszüneti nappá nyilvánítása nyilvánvalóan nem akadályozza meg, nem lehetetleníti el a vállalkozóvá válást, vagy ilyen tevékenység folytatását (hasonlóan lásd: Abh., Indokolás [144]). Másrészt arra is rámutat az Alkotmánybíróság, hogy „a vállalkozási tevékenység jövőbeni nyereségének a reménye, az ebből eredő várható profit nem tekinthető az alkotmányos tulajdonjog által elismert és védett tulajdoni

várománynak" {3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [45], illetve Abh., Indokolás [100]]. Ebből következően az indítványban felhívott ezen Alaptörvényben biztosított jogok és az előadott érvelés között nincs érdemi alkotmányjogi összefüggés.

- [30] 3.3.2. Az indítvány azért állítja a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét, mert álláspontja szerint a Kúria elmulasztotta a vállalkozáshoz való jog és a tulajdonhoz való jog vonatkozásában az alapjogi teszt lefolytatását, illetve nem mérte fel december 24. munkaszüneti nappá nyilvánításának GDP-re, s azon keresztül a költségvetési törvényre gyakorolt hatását.
- [31] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a Kúria a támadott végzés indokolásának [29] bekezdéséből kitűnően érdemben vizsgálta azt, hogy a hitelesített kérdés előidézi-e az Alaptörvény sérelmét. E vizsgálat keretében utalt arra, hogy a munkaszüneti napok „körének szabályozása, a munkafeltételekre, a munkaidő-beosztásra, a kereskedelmi egységek tevékenységére, zárva tartására vonatkozó rendelkezések meghatározása során a jogalkotó már elvégezte a különböző alapvető jogok, a mögöttük húzódó érdekek összeegyeztetését, ennek mérlegelését lefolytatta”. A kúriai érvelés logikájának második eleme, hogy „egy új munkaszüneti nap megállapítása sem okozna zavart, nem igényelne Alaptörvény módosítást, nem ütközne az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe”.
- [32] Ugyanígy megállapítható, hogy a kúriai végzés indokolásának [33]–[37] bekezdéseiben áttekintette a költségvetéssel mint tiltott tárgykörrel kapcsolatos alkotmánybírósági gyakorlatot és annak elvi tételeit az indokolás [38] bekezdésében az alapügyre vonatkoztatta.
- [33] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből a bíróságokkal szemben az a minimumkövetelmény vezethető le, „hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” {7/2013. (III. 1.) AB határozatban, Indokolás [34]} Ehhez szorosan kapcsolódik az indokolási kötelezettség. „Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség határait kijelölve hangsúlyozza, hogy ezen Alaptörvényből fakadó követelményből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3511/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]}.
- [34] A Kúria a végzése indokolásában kitért a népszavazási kérdés és az Alaptörvény szerinti tiltott tárgykörök és a hitelesített kérdés összefüggéseire, következtetését okszerű érveléssel alátámasztotta.

- [35] Önmagában az, hogy az indítványozó álláspontja eltér a Kúriáétól, nem jelenti a bíróság indokolási kötelezettségének sérelmét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában a tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálatának keretében a Kúria tiltott tárgyköröket értelmező döntésének érdemi felülbírálatát várja el az Alkotmánybíróságtól. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; lásd hasonlóan: 3505/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}
- [36] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére azt visszautasította.

Budapest, 2025. augusztus 4.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Polt Péter
alkotmánybíró helyett